

Buddhistforbundet

Nyhetsbrev nr. 2 2020/21, lysfest- år 2564 etter buddhistisk tidsregning

Buddhistiske konfirmanter i tempelhallen i Lotustempelet på Jessheim

Kjære leser,
Igjen er et nyhetsbrev på vei ut til Buddhistforbundets medlemmer. Denne gangen litt forsinket. Desember 2020 ble ikke helt som andre desembermåneder. Koronapandemien og restriksjonen den førte med seg gjorde at det for første gang siden Buddhistforbundet ble opprettet i 1979, ikke var mulig å invitere til lysfest. Dette er selvfølgelig ingen grei situasjon. Buddhismen, som mange andre menneskelige prosjekter, handler om å skape nærhet og gode relasjoner mellom mennesker. Det å møte hverandre, i hverdagen så vel som til høytider, er en helt essensiell del av dette. Vi kan selvfølgelig også møtes virtuelt på internett på zoom og forskjellige sosiale medier, men i lengden blir det likevel litt fattig sammenlignet med å møtes i det virkelige livet. Barne- og familiedepartementet, hvor tros- og livssynsspørsmål for tiden administreres, forbarmet seg over oss og delte ut midler til at

vi kunne dele våre aktiviteter med andre gjennom filmer. I vårt tilfelle fikk vi midler til selv å gjøre denne jobben. Vi svingte oss da rundt og fikk laget to kortfilmer, den ene om legnovisen Mischa ved Lokuttara Vihara i Skiptvet som sto foran ordinasjon til å bli novisemunk i klosteret. Den andre handlet om Karma Tashi Ling buddhistsenter og lysfesten som ikke fant sted dette året. Filmprodusenten fokuserer på buddhistsenterets historie som går helt tilbake til midten av 1970-tallet da en gruppe ungdommer på åndelig søken etablerte et bokollektiv ute i det som den gangen var et landlig skogsområde på Bjørndalen i Oslo. Sakte, men sikkert har dette utviklet seg til det flotte tempelet vi ser i dag. Etter hvert har det kommet mange nye slike steder til. Tidene har også endret seg. Ungdommene på 1970-tallet, med sine drømmer om yogier og lamaer i det mystiske Tibet, har blitt voksne. Og nye søkende har kommet til. Men «tids-ånden» er kanskje ikke den samme i dag? Ønsket om å

bryte opp og søke det som ligger bak alle blåner er kanskje ikke like sterkt som det var blant enkelte på 1970-tallet? Buddhismen handler mye om å forstå seg selv. Å se de lange linjene i livet og i verden kan være en hjelp til å forstå oss selv bedre. Buddhistforbundet er også en del av denne historien. Først ute i Norge var Zen-skolen (1972) som sammen med Karma Tashi Ling etablerte Buddhistforbundet i 1979. Filmen minner oss om denne historien som vi ønsker skal bli bevart til inspirasjon og lærdom til oss som er kommet til i årene som har gått siden den gang. Det er ikke så lenge til vi kan begynne å markere 50-års jubileer og da er det fint å ha samlet alle minnene om veien vi har gått til der vi er nå. Enda en viktig oppgave vi står overfor for.

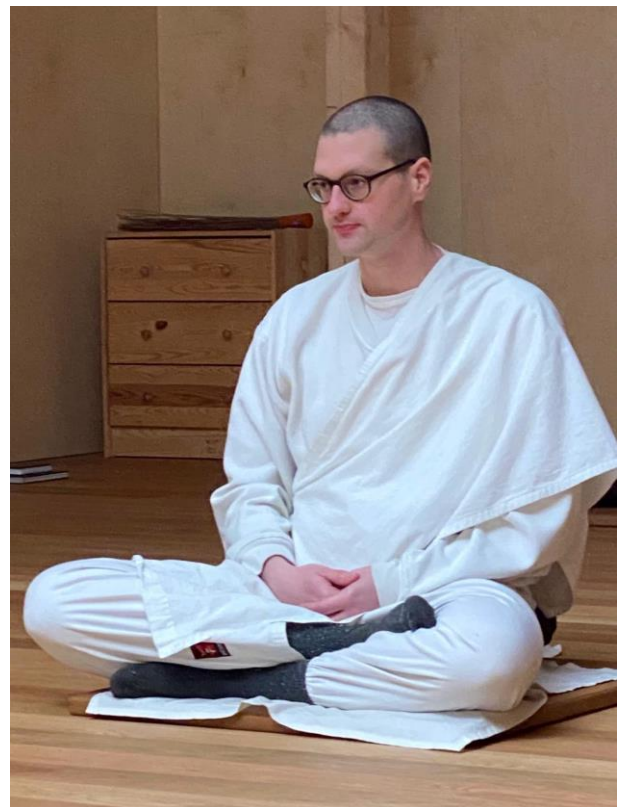
Filmoptak i Lokuttara Vihara i Skiptvet

Ny munk i Skiptvet

Besøkende til Skiptvedt buddhistkloster (Lokuttara Vihara) har det siste året merket seg en blid ung mann i hvite klær. Han heter Mischa Van den Burg og kommer opprinnelig fra Nederland. Da vi nylig fikk vite at Mischa skal bli ordinert i klosteret som munk tok vi kontakt med ham for å avtale et intervju med Buddhistforbundets nyhetsbrev (BNB) som vi gjengir her.

BNB: Vi vil gjerne høre litt om din livshistorie og grunnene som gjorde at du kom hit til Lokuttara Vihara, og at du nå har bestemt deg for å be om ordinasjon som buddhistisk munk.

MVB: Jeg er født i Nederland i 1990. I ungdomsårene oppdaget jeg alkohol og andre rusmidler som etter hvert ble ganske viktig for meg. Men jeg oppdaget også at jeg ikke fant noen virkelig tilfredsstillende i dette. I stedet førte det til nokså mørke perioder i livet mitt. Imidlertid oppdaget jeg etter hvert åndelighet og studerte kristendom og islam. Jeg var interessert i å forstå religion selv om jeg hadde et ateistisk livssyn. For en fire – fem år siden begynte jeg å forstå at en materialistisk livsstil

Anagarika Mischa

ikke strakk til. Jeg oppdaget buddhismen og begynte å praktisere meditasjon.

BNB: Hva gjorde at du valgte buddhismen?

MVB: Jeg syntes buddhismen virket mest logisk. Den regner ikke med noen skapergud. Og den fokuserer på egen erfaring og opplevelse. Slik stemmer den med en moderne vitenskapelig holdning. Buddhismen la også vekt på egen praksis og på etikk – at handlinger har konsekvenser.

For litt over åtte år siden slo jeg meg ned i Norge - i Telemark. Her var det ingen andre buddhister, men jeg fant mye stoff om buddhismen på Internett. Og jeg leste bøker om buddhismen. Jeg bestemte meg etter hvert for

å bli buddhist. Jeg mediterte, men følte mer og mer at jeg trengte å komme inn i et buddhistisk fellesskap. For omkring tre år siden oppdaget jeg klosteret i Skiptvet (Lokuttara Vihara). Jeg møtte også han som ble min lærer: Ajahn Kalyano. Jeg tok Tilflukt og De fem levereglene. I oktober i fjor kom jeg til klosteret for å leve her som en anagarika. Dette ordet betyr «en som har gått ut av hjemmet» og betegner en slags lekmunk.

BNB: Hvordan lever en anagarika?

MVB: Å være en anagarika er å være i en mellomtilstand mellom en lekmann og en munk. Du følger de åtte levereglene som innebærer at den tredje leveregelen om ikke å ha uetisk sex utvides til å overholde sølibat, samt at du overholder tre til: Ikke spise fast føde etter kl. 12:00, ikke se på verdslig underholdning eller pynte seg, og ikke sove i luksuriøse senger. Du følger klosterrutinene men kan håndtere penger og kjøre bil (noe munkene ikke kan). Jeg gjør en del praktiske ting som å lage mat, men mediterer mye og deltar også i undervisningen i Dhamma (Buddhas lære) og Vinaya (reglene som munkene følger). Det å være en anagarika er å prøve ut klosterlivet.

BNB: Hva vil du si om utbyttet du har hatt av å være en anagarika?

MVB: Ønsket mitt var å bli munk. Da er det slik (i denne tradisjonen) at du må prøve ut dette livet først som anagarika ett år og så ett år til som novisemunk (samanera) før du kan ordineres som munk (bhikkhu). Det er mange som blir anagarika men som etter hvert går tilbake til det vanlige livet. Når man bor i klosteret får man mulighet til å leve sammen med sin meditasjonslærer og utvikle Mindfulness (sati) og ikke minst beholde resultatene av meditasjonen i de daglige aktivitetene (dette siste er noe jeg ikke klarte som lekmann). Vi følger ikke med på Internett, aviser eller fjernsyn i klosteret. Men vi sitter ikke bare stille på en pute. Alt handler om å studere meditasjon og buddhisme og om å praktisere i hverdagen. Og vi ønsker å gi noe tilbake til samfunnet, ikke minst til dem som støtter oss og gir oss mat. Disse snille menneskene motiverer oss til å yte

vårt beste i å praktisere Dhamma. En ting som jeg bidrar med, er å oversette Ajahn Kalyano

Fra ordinasjonen til Anagarika Mischa

sin undervisning til besøkende thai-folk som kun snakker norsk (Ajahn Kalyano er engelsk). Klosteret her er bare fem år gammelt og i en tidlig fase av sin utvikling. Ved å delta i det praktiske arbeidet i klosteret er jeg med på å etablere buddhismen i Norge – noe jeg opplever som svært meningsfylt. Jeg blir lykkelig av å hjelpe til på denne måten. Praksisen er ikke bare min praksis.

BNB: Når du blir en samanera hva er det da som blir forskjellig i livet ditt?

MVB: Som anagarika er jeg fortsatt en lekmann. Som novisemunk (samanera) går jeg fra å holde åtte leveregler til å holde ti. Den viktigste forskjellen er at jeg da ikke kan bruke penger. Ajahn Kalyano kaller det å «brenne broen til sansenytelsene». For meg er det å bli munk noe som gjør meg lykkelig. Det handler om å ha få eiendeler og om et enkelt tilbaketrunket liv der jeg er skjermet fra sensualisme. Det å tørste etter ting er det som skaper lidelse. Et liv med frivillige restriksjoner gjør meg meget lykkelig. Jeg har aldri hatt det så bra som jeg har det nå. Det handler ikke om tro, men om erfaring. Jeg tenker ikke på at det er noe jeg skal oppnå som munk. Det handler om å leve i nuet – leve et enkelt tilbaketrunket liv. Å leve som munk er å følge den levemåten Buddha etablert i sin tid som handler om å gå ut fra hjemmet og ut i hjemløsheten. Jeg ønsker å gå hele den veien han etablerte.

BNB: Hvordan foregår selve seremonien der du blir en samanera?

BVM: Det begynner med at jeg syr munkekappen som jeg skal bruke. Jeg går inn i hallen der Ajahn Kalyano og de andre munkene sitter. Kledd i hvitt presenterer jeg munkekappen og ber om å bli godtatt som novisemunk. Jeg får da munketøyet tilbake og går for å skifte og ta på meg munkekappen. Jeg får så De ti levereglene som jeg lover å overholde. Jeg går fra å være en anagarika til å bli en samanera - fra hvitt til gulbrunt – fra å ha penger til ikke lenger å kunne røre dem. Mange ting kan jeg ikke gjøre lenger – sinnets urenheter (kilesa) forsvinner ikke, men det blir færre muligheter til å følge dem.

BNB: Vi ønsker Mischa til lykke med denne beslutningen og all mulig fremgang på veien videre.

Vesakfeiring 2020 / 2564

Vesak 2020 ble annerledes enn alle tidligere vesak-feiringer. Hvem hadde vel tidligere hørt om koronapandemi og covid-19? Men pandemien som slo inn over Norge og resten av verden våren 2020 gjorde at vi måtte ta helt nye grep for at det i det hele tatt skulle bli noen markering av Buddhas fødsel, Oppvåkning og bortgang. Det ble å legge hele feiringen på nettet: En digital markering av vesak. Vi fikk de fleste av gruppene våre til å gjøre sin del av det som ville vært et normalt program i form av et digitalt bidrag. På denne måten fikk vi samlet tolv innlegg i form av resitasjon, ledet meditasjon, tekstlesning og taler på en egen vesak-side på siden vår som vi offentliggjorde på morgen 6. mai –

fullmånedagen i vesak måneden. En del av våre medlemmer var innom siden vår, men dette var et helt nytt konsept som kanskje trenger noen år på seg til å fange oppmerksomheten folk flest (vesak-siden er imidlertid fortsatt tilgjengelig for interesserte. Men vi håper virkelig ikke at det blir nødvendig å begrense feiringen av vesak til digitale medier flere ganger. Et godt supplement kan digitale feiringer være, men ingen erstatning for det å komme sammen på en dag som denne. Vesak i 2021 blir 26. mai og vi håper da på bedre tider slik at vi igjen kan komme sammen for å feire Den oppvåkne.

Dagen Buddha satte Lærens hjul i bevegelse

Asalha Puja (thai: อาสาฬหบูชา) er en theravada-buddhistisk høytid som vanligvis finner sted i juli, på fullmånen i āsāḍha-måneden. Den feires i Kambodsja, Thailand, Sri Lanka, Laos, Myanmar og i andre land med theravada buddhister. Asalha Puja, også kjent som Dhamma-dagen, er en av theravada-buddhismens viktigste festivaler, og markerer Buddhas første tale der han forklarte for sine fem tidligere medvandrere læren som han hadde kommet frem til etter sin oppvåkning. Denne første viktige talen, ofte omtalt som "å sette i bevegelse Dhamma-hjulet", handler om De fire edle sannheter: at det er lidelse (dukkha); at lidelse er forårsaket av tørst (tanha); at det er en tilstand (nibbana) utover lidelse og tørst; og til slutt at veien til nirvana gjennom den åttedelte veien.

Feiring av Chökhör Düchen utenfor Lhasa i Tibet

Dagen markeres ved å gi ofringer til templer og lytte til prekener. Dagen etter er i Thailand kjent som Wan Khao Phansa (thai: วันเข้าพรรษา); det er den første dagen på vassa (thai: พรรษา), som er regntidsretrettet da munkene holder seg i ro i klostrene. I tibetansk buddhisme kalles denne dagen Chökhör Düchen (Tib. ཆོས་འཁོར་དུས་ཆེན་, og markerer at Dharma-hjulet ble satt i bevegelse og er en av de fire store buddhistiske høytidene i Tibet og nærliggende områder. Den finner sted på den fjerde dagen i den sjette tibetanske måneden. På denne dagen satte han Dharma-hjulet i bevegelse for første gang i Sarnath i India og underviste der om De fire edle sannhetene. Etter thai-kalenderen falt dagen i 2020 på søndag 5. juli. Wat Thai Norway markerte høytiden med meditasjonsretrett i tempelet. I 2021 kommer dagen den 26. juli.

Fra avalambana-feiringen i Lotustempelet på Jessheim

Avalambana feiring

En av de mest kjente mahayana-buddhistiske festivaler er den årlige avalambana (kinesisk Yulan / vietnamesisk vulan). Begrepet avalambana fått hevd, og brukes om det som kalles «sjelenes fest» eller «åndenes fest» som vanligvis holdes på den femtende dag i den syvende kinesiske måneden.

Opprinnelsen til avalambana tilskrives Buddhas disippel Moggallana som ifølge buddhistisk mytologi sies å ha gått ned i underverdenen for å lindre sin avdøde mors lidelser. Buddha fortalte ham at bare den kombinerte innsatsen fra «de ti retningers sangha» kunne lindre slik lidelse.

Moggallana lyktes med det, og dette ble forbildet for den kjente kinesiske mahayana-buddhistiske festivalen som nyter stor popularitet i hele Øst-Asia.

Den mest kjente av avalambana-tekstene er Avalambana Sutra som først ble oversatt fra Sanskrit til kinesisk av munken Dharmaraksa (266-313). Den første dokumenterte seremonien var i 538. De ble senere popularisert av den sørindiske munken Amoghavajra (732), under påvirkning av den esoteriske tantriske skolen og er fremdeles populær i kinesisk buddhisme over hele verden. Sutraen forteller hvordan Moggallana (kinesisk Mulan / vietnamesisk Muc Lien) oppdaget at moren hans ble gjenfødt som et hungrig åndevesen (preta). Han spør så Buddha om hvordan han kan redde sin ulykkelige mor. Sutraen forteller så at Buddha ber Moggallana om å ofre et måltid mat til «de ti retningers sangha» som så skal tilegnes de døde.

Denne praksisen har blitt veldig populær blant kinesiske buddhister til i dag. Tradisjonell kinesisk tro går ut på at den syvende måneden, ofte kjent som «de hungrige ånders måned», er en årlig begivenhet der portene til dødsriket åpnes, og avdøde sjeler vender tilbake for å besøke de levende. I løpet av denne måneden ofres røkelse og mat til guddommer og «vandrende sjeler».

Den syvende måneden en lykkelig tid for vietnamesiske mahayana buddhister – en gledelig og velsignet måned, spesielt den femtende dagen i denne perioden hvor buddhister feirer avalambana-festivalen, også kjent som «Buddhas gledesdag». Med fokus på verdier som respekt og takknemlighet for foreldre – både til de avdøde kjære, men også med de som fremdeles lever, handler høytiden om å be for foreldre og pårørende om frigjøring fra alt vondt.

Buddhistisk konfirmasjon

Søndag 9. november 2020 fikk tretten buddhistiske konfirmanter overrakt sine kursbevis i en høytidelig seremoni i Lotustempelet på Jessheim utenfor Oslo. Koronapandemien hadde begynt å forverre seg og det var på

hengende håret at denne høytideligheten lot seg gjennomføre. Men en beroligende samtale med kommuneoverlegen i Ullensaker kommune dagen før gjorde at vi kunne sette i gang, selv om det ble med munnbind og kun to forelder til stede for hver konfirmant.

Undervisning av konfirmantene i Lotustempelet på Jessheim

Munker fra de fem største templene tilknyttet Buddhistforbundet sørget for at de stolte ungdommene fikk anerkjennelse for sin innsats over to helger med å sette seg inn i forskjellige sider av buddhismen. Gjennom filmer, PowerPoint presentasjoner og tekster fikk de tre lærerne formidlet kunnskap om hvordan buddhismen ble til, om buddhistisk etikk og livssyn og om hvilke former denne læren har fått gjennom de over 2500 årene den har eksistert. Vi kom også inn på spørsmål som vennskap, familie og forholdet mellom menn og kvinner, selv om tiden på langt nær strakk til for å komme igjennom alt vi hadde å tilby. På mange måter ble konfirmantene «prøvekaniner» for kurset som ble gjennomført for første gang. Samtaler og diskusjoner ble det også litt av og Kahoot-spørsmål om buddhismen på mobilen ble utprøvd til stor tilfredshet hos konfirmantene.

Alt foregikk selvfølgelig på norsk (deltakerne hadde foreldre med bakgrunn fra Burma, Vietnam, Thailand og Norge). En del ganger «koblet» vi enkelte begreper opp mot foreldrenes morsmål siden buddhistiske begreper på norsk er noe mange ikke er fortrolige med. Ved starten på kurset fikk deltakerne utlevert en kursbok om buddhismen skrevet av Egil Lothe, samt en kildesamling

med tekster fra Tripitaka (buddhismens skriftsamling) oversatt til norsk (hovedsakelig av Kåre A. Lie). Konfirmantene hadde forskjellig bakgrunn – både theravada og mahayana var godt representert. Kurset måtte derfor ha fokus på det som er felles for buddhismen samtidig som vi også kom inn på det som særpreger de forskjellige retningene.

Lyly Che var en av lærerne på kurset

Vi var selvfølgelig engstelige for at våre femtenåringer ville oppleve alt dette som alt for mye tungt stoff. Vi ønsket ikke at de skulle bli «vaksinert mot buddhisme» ved å bli presset på for mye teoretisk materiale. Heldigvis gikk det bra. De fulgte nøye opp undervisningen og skrev flittig notater i heftet vi hadde utlevert. På ett av evalueringsskjemaene var det en som hadde skrevet at læreren noen ganger underviste litt for fort slik at vedkommende ikke fikk skrevet ferdig notatene. Dette er jo fin kritikk å få!

Konfirmantene spiser frokost i tempelet

Rammen for kurset var Lotustempelet på Jessheim. Her var alle fasilitetene på plass med god vegetarmat og påpasselige voksne som sørget for at alle hadde det bra. En viktig grunn til at deltakerne så ut til å være ok med å bryne seg på mye kunnskap var de sosiale aktivitetene på kveldene. Alle fikk forresten

Egil Lothe er prosjektansvarlig for buddhistisk konfirmasjon

oransje hettegensere med Buddhistforbundets logo. Så vi ble også i det ytre ett team. De tretten konfirmantene ble etter hvert godt kjent med hverandre og så godt som alle svarte på evalueringen at de hadde fått nye venner i løpet av kurset.

Et morsomt innslag var filmteamet som kom for å lage presentasjoner av konfirmasjonsprogrammet. Der fikk konfirmantene fortelle om sine inntrykk av kurset og også «opptre» foran kamera.

Etter at kurset vel var gjennomført var det tid for selve konfirmasjonshøytiden. Som nevnt var korona-smittetallene på vei oppover i begynnelsen av november, så vi måtte vurdere nøye om seremonien lot seg gjennomføre og i så fall på hvilken måte. Heldigvis lot det seg gjøre, og alt gikk trygt for seg uten korona-episoder av noe slag.

Når vi gjennomfører et felles opplegg for alle buddhister uansett tradisjon og tilhørighet er det helt avgjørende å ha en god dialog med lederne for de forskjellige templene. Generalsekretær Egil Lothe hadde derfor møter med alle munkene ved templene knyttet til Buddhistforbundet. Slik fikk opplegget aksept fra de forskjellige retningene. Munkenes betydning ble også tydelig ved at var de som

Filmopptak under konfirmasjonskurset

delte ut kursbevisene til sine respektive «disipler». Vi er stolte over at Buddhistforbundet har fått dette oppdraget fra våre templer og ikke minst er vi stolte og glade over at vi har fått gode tilbakemeldinger fra våre første konfirmanter som har fått et meningsfylt minne for livet.

At vi har klart å gi et slikt tilbud til våre unge i dette korona året er virkelig en god begynnelse på noe vi ser frem til skal vokse og utvikle seg år for år til en viktig del av livet til unge buddhister i Norge.

Abbed Thich Vien Ngo holder tale

Tale av abbed Thich Vien Ngo

I forbindelse med konfirmasjonsseremonien 8. november i det vietnamesiske Lotus-tempelet holdt abbed Thich Vien Ngo denne inspirerende talen til konfirmanterne:

Kjære konfirmanter og alle andre til stede! Velkommen til dere alle sammen. Dette er en stor dag! For første gang har vi et kull med buddhistiske konfirmanter her i Norge. Vi er utrolig stolte over hver og en av dere konfirmanter. Dere har vært gjennom et innholdsrikt og ambisiøst program, og dere har vist stort engasjement og motivasjon for den lærdommen som kursledere har gitt praktisk kunnskap og grunnleggende buddhistiske verdier som vil bli nyttige videre i livet, om dere så velger. For i buddhismen så handler det om å gjøre, like mye som å ikke gjøre. Dere har fått lære hvilke handlinger som gir god karma i dette og de neste livene, og hvilke handlinger som gir dere et rolig sinn og tilstedeværelse i nået. Verdifull lærdom som vil komme til nytte for dere selv og dem rundt dere.

Buddha sa: Man må så de frøene som man vil høste, fordi man høster det man sår. Kun ved å stille store spørsmål og være nysgjerrig, finner dere gode svar, akkurat slik som buddha gjorde da han møtte fødsel, alderdom, sykdom og døden for første gang for over 2500 år siden. Jeg vet at dere vil ta med dere de gode diskusjonene og tiden dere har hatt her i templet videre på reisen. Det er tross alt nå dere skal bruke det dere har lært. Og sette kunnskapen ut i praksis. Det er nå dere skal gjøre deres egne erfaringer og refleksjoner og finne deres egen vei.

Men, hvis dere føler at ting er vanskelig og veien blir for lang, så husk at dere aldri er alene, for tempelets dører står alltid åpne her. Mitt siste råd til dere konfirmanter i det dere trer over til voksenlivet er:

*Ha gode forbilder.
Fortsett å være nysgjerrig og kritisk!
Fortsett å vise respekt og ydmykhet!
Fortsett å vise empati, gavmildhet og medfølelse slik som Quan The Am bodhisattva*

Styreleder Nirmala Eidsgård holder tale for konfirmanterne

Og ikke minst; vær tro mot dere selv, deres egne verdier og buddha natur.

Jeg ønsker med dette dere alle sammen, lykke til videre, og måtte dere ha fred, god helse og et rolig sinn videre i livet.

Hans Petter Wiken var en av lærerne på kurset

Konfirmantene – her har vi også fått med Wut Hmon Win og Jenny Nguyen fra prosjektgruppen

Ny oversettelse av gammel buddhistisk tekst

Alle buddhister kjenner til at Buddhismen har skrifter hvor Buddhas lære er nedtegnet. Disse er kjent som Tripitaka (pali: Tipitaka). Ordet Tripitaka betyr de tre «kurver» eller rettere sagt «samlinger» som består av Vinaya Pitaka, Sutra Pitaka og Abhidharma Pitaka. De fleste buddhister bruker ikke sanskrit som ordet Tripitaka tilhører, men språk som thai, tibetansk, kinesisk osv. som har egne ord for denne samlingen. Når vi også vet at buddhismens skrifter er svært omfangsrike er det kanskje ikke så rart at de fleste buddhister kun bruker enkelte utdrag av disse tekstene og overlater til de lærde å lese tekstene ellers.

I moderne tid har buddhismen blitt oppdaget av vestlige forskere (fra 1800-tallet) som var opptatt av om det var mulig å finne frem til Buddhas opprinnelige lære – til forskjell fra alle de utformingene den hadde fått i store deler av Asia. Dette var også noe akade-

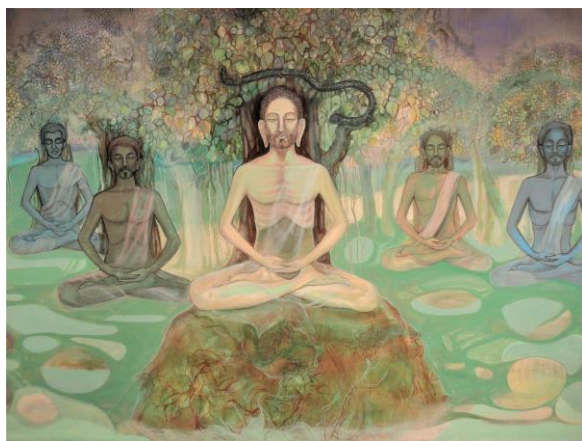

Landskap i området der Buddha levde (Bihar i India)

mikerne i Europa var opptatt av når det gjaldt Jesus og kristendommen. Forskere utviklet metoder for å fastslå hvilke tekster som var eldst eller yngst for bedre å kunne finne svar på slike spørsmål. Disse ble også anvendt på tekstene i Tripitaka og ut ifra disse er det visse tekster som synes å tilhøre de eldste tekstene som er blitt bevart.

Sutta Nipāta (samling av sutraer) er en samling av 1149 vers med innledninger og utdypninger i prosatekst fordelt på fem kapitler. Sutta Nipāta inneholder tekster som Metta Sutta (Talen om vennlig kjærlighet) og Ratana Sutta (Juvel talen) som er godt kjent for alle thera-

vada buddhister. Men Sutta Nipāta inneholder også mye annet stoff som er viktig for å forstå Buddhas lære. Noe handler om munkelivet mens andre ting handler om vanlige menneskers liv. Det som også gjør tekstene levende, er det forholdet at de er plassert inn i datidens verden med representanter for det vi i dag kan kalle tidlig hinduisme, som dominerte India på Buddhas tid. Her finner vi brahman prester og tanker om ofringer til gudene og forestillinger om rituell renhet. Mye av dette var ting Buddha omtolket eller tok avstand fra. Teksten nedenfor (Vasalasutta) er et godt eksempel på en slik tekst. Her går vi 2500 tilbake i tid til en kultur svært forskjellig fra vår egen, men nettopp derfor en tid som setter Buddhas lære i et klart relieff og gjør den tydelig også for vi som lever i dag. Vi vil i denne forbindelsen takke oversetteren Kåre A. Lie for arbeidet han har gjort. Vi takker også Bjarne Jakhelln-Semb som har bidratt som språkkonsulent samt Emilia forlag som har stått for utgivelsen av boken i samarbeid med Buddhistforbundet. Boken er nå ferdig fra trykkeriet og kan bestilles fra Buddhistforbundet på vår nettbokhandel.

Buddha som asket – moderne indisk fremstilling

Den urene (Vasalasutta)

Slik har jeg hørt det: En gang da Mesteren var i Sāvattī, oppholdt han seg i Anāthapindikas park, Jetalunden. Tidlig en morgen kledde han på seg, tok kappe og bolle og gikk til byen for å motta matgaver.

I huset til brahmanen Aggibhāradvāja brant det en offerild, og ofringen ble løftet fram. Mens Mesteren vandret gjennom Sāvattī for

å motta matgaver, kom han fram til huset til brahmanen Aggibhāradvāja. Da brahmanen Aggibhāradvāja fikk se Mesteren nærme seg, sa han: "Stopp der, din snauskalle av en asket! Stopp der, du urene!" Da Mesteren hørte dette, sa han: "Men vet du hvem som er uren eller hva som gjør en mann uren, brahman?" "Nei, Gotama. Jeg vet ikke hvem som er uren eller hva som gjør en mann uren. Det ville være fint om du kunne forklare dette for meg, Gotama, slik at jeg kan vite hvem som er uren og hva som gjør en mann uren." "Så hør godt etter og legg merke til det jeg sier, brahman, så skal jeg forklare det for deg." "Ja vel," svarte brahmanen Aggibhāradvāja.

Mesteren sa:

116. "Den som er sint og oppfarende, som snakker stygt om andre, som er svikefull og som misforstår det meste, han kan du regne som uren.

117. Den som skader andre vesener, det være seg dyr eller mennesker, som ikke har omtanke for andre, han kan du regne som uren.

118. Den som herjer og ødelegger landsbyer og byer, som tyranniserer andre, han kan du regne som uren.

119. Den som tar det andre verdsetter, om enn i skog eller landsby, som er en tyv og en røver, han kan du regne som uren.

120. Den som tar opp lån, men ikke vil betale sin gjeld og påstår han ikke skylder noe, han kan du regne som uren.

121. Den som blir grepet av grådighet og dreper en veifarende bare for å grafse til seg noe småtteri, han kan du regne som uren.

122. Den som gir falskt vitnemål, det være seg for egen vinning, for andres vinning eller for penger, han kan du regne som uren.

123. Den som man ser krenker slekt eller venner, uansett om de samtykker eller ikke, han kan du regne som uren.

124. Den som ikke hjelper sin mor og ikke sin far når de er blitt gamle, selv om han er i stand til det, han kan du regne som uren.

125. Den som slår eller skjeller ut sin mor, sin far, sin svoger, sin svigerinne eller svigermor, han kan du regne som uren.

126. Den som blir bedt om et nyttig råd og i stedet gir et skadelig råd, mens han ikke vil stå åpent fram, han kan du regne som uren.

127. Den som gjør noe ondt, og ikke vil at andre skal vite det, men gjør sine ugjerninger i det skjulte, han kan du regne som uren.

128. Den som besøker andre og spiser et godt måltid der, men ikke selv vil ha dem på besøk, han kan du regne som uren.

129. Den som lyver og bedrar en brahman eller en munk, eller en annen eiendomsløs mann, han kan du regne som uren.

130. Den som skjeller ut en brahman eller en munk og ikke vil gi ham mat, han kan du regne som uren.

131. Den som sitter fast i vrangforestillinger og sier noe som ikke er sant bare fordi han har lyst på noe, han kan du regne som uren.

132. Den som opphøyer seg selv og i sin stolthet fornædler andre, selv om han ikke har grunnlag for det, han kan du regne som uren.

133. Den som er gjerrig og provoserende, ondskapsfull, smålig og falsk, uten respekt for seg selv eller andre, han kan du regne som uren.

134. Den som snakker stygt om Den oppvåkne eller om en av hans elever, om asketer eller om fastboende, han kan du regne som uren.

135. Den som hevder å være en arahant uten at han er det, er en tyv i denne verden helt opp til Brahma. Det er den laveste av de urene.

136. Dette er de du kan regne som urene – nå har jeg forklart det hele for deg. Man er ikke

uren fra fødselen av. Man er ikke brahman fra fødselen av. Gjennom egne gjerninger blir man uren. Gjennom egne gjerninger blir man brahman.

137. Dette vil du forstå enda bedre når du hører fortellingen om en som var sønn av en lavkastemann. Han var kjent under navnet Mātanga.

138. Mātanga vant den største berømmelse, den som de færreste oppnår. Mange brahmaner og adelsmenn kom for å hedre og tjene ham.

139. Han steg opp til gudenes verden på den store og plettfrie vei. Han avviste all sanselig lidenskap og ble mottatt i Brahmas himmel. Hans medfødte status var ikke til hinder for at han skulle tre inn i Brahmas himmel.

140. Men vi kan ofte se brahmaner med fedre som underviser, med slektninger som kjenner vedaene, som likevel begår onde handlinger.

141. De møter klander her og nå, de går en vond framtid i møte. Deres medfødte status er ikke til hinder for at de møter kritikk og lidelse.

142. Man er ikke uren fra fødselen av. Man er ikke brahman fra fødselen av. Gjennom egne gjerninger blir man uren. Gjennom egne gjerninger blir man brahman.”

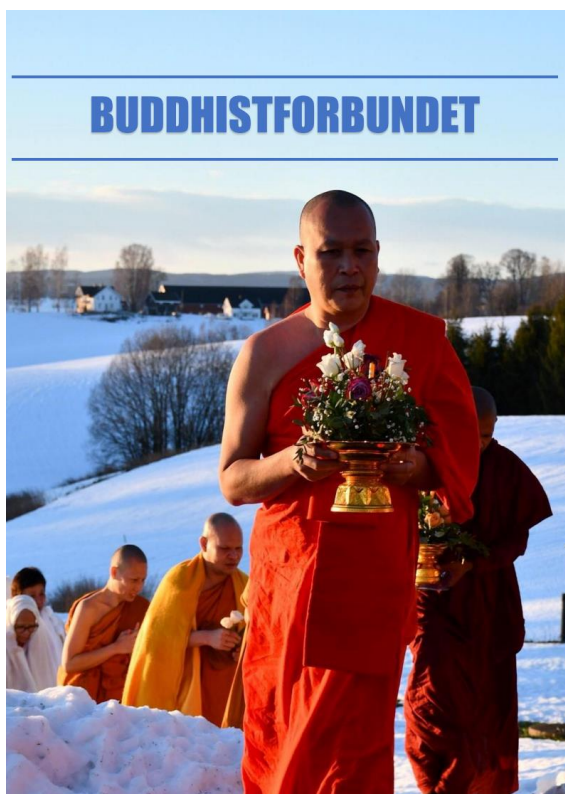
Byen Varanasi ved Ganges elven

Da brahmanen Aggibhāradvāja hørte dette, sa han: “Utmerket, Gotama, utmerket! Det er

som å rette opp det som var blitt veltet, eller som å åpenbare det som var skjult. Det er som å vise veien til en som var gått vill, eller som å bære lys inn i mørket, slik at den som har øyne kan se det som er der. Nettopp slik har du forklart læren på mange måter, Gotama. Nå tar jeg tilflukt i deg, Gotama, i læren og i munkefellesskapet. Vær så snill å regne meg som en legvenn, Gotama, som har tatt tilflukt fra i dag av og så lenge jeg lever.”

Ny brosjyre om Buddhistforbundet

Når noen melder seg inn i Buddhistforbundet er vi etter loven forpliktet til å sende dem en innmeldingsattest der det står at vedkommende er registrert som medlem med tilhørighet til en av våre medlemsorganisasjonen (så lenge ikke vedkommende har valgt å være tilknyttet Buddhistforbundet direkte). Men vi lar det ikke være med dette. Vi har i mange år også sendt nyinnmeldte et velkomstbrev og en brosjyre om Buddhistforbundet. Da vi i høst gikk tom for brosjyrer (som forresten var blitt utdatert), var det på tide å lage en ny. Den kom på plass litt før jul og går nå ut til medlemmene. Den er også lagt ut på hjemmesiden.

Ny medlemsorganisasjonsjon

I desember 2020 fikk Buddhistforbundet en ny medlemsorganisasjon: *Thailandske Buddhist Meditasjons Trossamfunn Agder* (TBMTA). Det har tempelet Wat Buddhachinnawong i Kristiansand og ble registrert i 2014 og har i dag 240 medlemmer.

Munker og legfolk i Wat Buddhachinnawong i Kristiansand

Ny lov om trossamfunn

Lov om trudemssamfunn fra 1969 har sørget for at Buddhistforbundet og andre tros- og livssynssamfunn har fått offentlig støtte og andre rettigheter. Men i løpet av de 50 årene den har vært gjeldende har mye skjedd i det norske samfunnet. Det har derfor lenge vært arbeidet med en ny lov. Den ble vedtatt i april 2020 og gjelder fra 1. januar i år. Mye er likt, men de blir strengere krav til rapportering om kjønnslikestilling og aktiviteter overfor barn og unge. Og alle trossamfunn må registreres på nytt. Så her blir det en del arbeid for Buddhistforbundet. På den annen side blir tilskuddsordningene forenklet. Alt i alt kan vi nok si oss fornøyd med resultatet.

Utgiver av nyhetsbrevet:

Buddhistforbundet,
Postboks 9340 Grønland, 0135 Oslo.
e-post: kontor@buddhistforbundet.no
www.buddhistforbundet.no
www.facebook.com/Buddhistforbundet.Norge/
Ansvarlig redaktør: Egil Lothe
© Buddhistforbundet